

ubetydelig Arbejdsløshed, i dette Øjeblik 17—18 000 arbejdsløse, og altsaa fremdeles megen Trang til ekstraordinært at faa iværksat Arbejder, som kan afhjælpe noget af denne Arbejdsløshed og derved formindske Statens Bidragspligt overfor de arbejdsløse. Lovforslaget gaar ud paa at stille til Raadighed et Statstilskud til alle kommunale Arbejder, men medens dette tidligere var 1 pCt. for almindelige kommunale Arbejder og 1½ pCt. til Byggeforetagender, skal jeg nu af den før nævnte Grund tillade mig at foreslaa, at dette Tilskud fastsættes til en halvvaarlig Ydelse af indtil 1½ pCt. for alle Arbejder, uanset om det er Skoler eller Beboelseshuse, der opføres. Dernæst indeholder Lovforslaget lignende Bestemmelser som tidligere om Tilskud til Byggeforeninger, Tilskud, der for Statens Vedkommende er betingede af, at Kommunen yder tilsvarende Tilskud. Endvidere har man anset det for nødvendigt at inddrage under Loven ogsaa private Byggeforetagender, ud fra den Betragtning, at det i Øjeblikket er om at gøre at faa bygget Beboelseshuse i saa vidt Omfang som overhovedet gør ligt. Da der utvivlksomt kan være visse Tilfælde, hvor det private Initiativ holder sig tilbage paa Grund af Forholdene, men vilde være mere villigt til at skride til Opførelse af Beboelseshuse, naar der blev givet visse Indrømmelser fra det offentliges Side, findes der altsaa Bestemmelser herom, saaledes at private Byggeforetagender med mindst 3 Lejligheder ogsaa kan falde ind under Tilskudsbestemmelserne, dog at der til disse Byggeforetagender ydes et noget mindre Tilskud end til Byggeforeninger, og at det paa forskellig Vis sikres, at dette Tilskud ikke ligefrem bliver et Tilskud til Spekulation, til en privat Udnyttelse, men at der bliver aabnet Adgang for Staten til at gøre sin Ret gældende, hvis saadanne Byggeforetagender efter en Tids Forløb maatte gaa over i den almindelige Handelsomsætning.

Dette er de hovedsagelige Ændringer i den hidtil gældende Lovgivning, og jeg skal indskrænke mig hertil, idet jeg anbefaler det høje Ting at fremme denne Sag. Jeg gør endelig opmærksom paa, at den hidtil gældende Lov, der blev vedtaget den 21. September 1918, er bortfalden, saa at vi altsaa i dette Øjeblik staar uden lovmæssig Hjemmel til at yde de her omhandlede Tilskud, og at det derfor vilde være ønskeligt, at den høje Rigsdag saa

snart som muligt vilde fremme denne Sag og træffe Afgørelse deri.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det Lovforslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, gælder Arbejdsordningen ved Orlogsværftet og forskellige Forhold, som staar i Forbindelse dermed. Hidtil har man ved Orlogsværftet haft dels en Gruppe af faste Arbejdere og dels en Gruppe af private Arbejdere, som antoges med 8 Dages Opsigelsesfrist. Paa Finansloven er der Bemyndigelse til at holde op imod 700 faste Arbejdere, medens de private Arbejderenes Tal har været meget vekslende og til Tider betydeligt større end 700. Forholdene har imidlertid udviklet sig saaledes, at der efterhaanden kun har været en meget ringe Tilgang af faste Arbejdere, og Antallet er stadig gaaet nedad, idet der har været en mindre og mindre Tilbøjelighed til at indtræde i disse Stillinger. Dertil er kommet, at der mellem Gruppen af faste Arbejdere ved Orlogsværftet og den til Tider meget større Gruppe af private Arbejdere har været en vis Modsætningsfølelse, som ved mange Lejligheder har voldt Vanskeligheder for Orlogsværftets Arbejdsforhold. Dette har ført til en Bevægelse mellem de faste Arbejdere, der er resulteret i en Henvendelse til Ministeriet gaaende ud paa, at man ønskede at komme bort fra den hidtilværende Tilstand og faa det ordnet saaledes, at hele Arbejdet ved Orlogsværftet udførtes under de sædvanlige Arbejdsformer. Dette Spørgsmaal, som ogsaa har været Genstand for Drøftelse med Finansudvalget, er derefter blevet taget op fra Ministeriets Side, og man er kommet til det Resultat, at Spørgsmaalet vilde løses bedst derved, at man gik over til udelukkende Anvendelse af privat Arbejdskraft under lignende Former som dem, der gælder for Hærens Værksteder.

Herpaa tager Lovforslaget da Sigte, idet det foreslaas, at Bestemmelserne i de bestaaende Love om, hvor stort et Antal Værftsarbejdsmand, Haandværkere, Kvartermænd o. s. v. der skal være fast ansat, skal udgaa, og dernæst foreslaas forskellige Ting, som følger deraf. Der findes ingen Bestemmelser om, hvor mange private Arbejdere der skal antages i Stedet, thi Antallet af Arbejdere maa jo rette sig efter de Arbejder, som skal foregaa, og det Pengebeløb, der er til Raadighed.

En af Grundene til, at man har ment